

СВЕТОСЈАВНИК

СРПСКЕ ПРАВОСЛАВНЕ ЦРКВЕ "СВЕТИ САВА"
212 Diamond Creek Rd, GREENSBOROUGH, VIC 3088

САБОР

СРПСКОГ ФОЛКЛОРА

СУБОТА ВЕЧЕ 29. СЕПТЕМБРА 2007.

СВЕТОСАВНИК

Изази тромесечно: за Божић, Васкрс, Видовдан и Крстовдан
с благословом Њ. П. Епископа Г. Иринеја

*Издање Српске православне ЦШО "Свети Сава", Мелбурн
Уређује протојереј-ставрофор Драгомир Шиповац*

СРПСКА ШКОЛА "СВЕТИ САВА"

*Настава се одржава суботом ујутру од 10-1 сат
Учитељи: Милан Гудељ и Драгана Килибарда;
вероучитељ о. Драгомир Шиповац*

ФОЛКЛОРНА ГРУПА "АВАЛА"

*Пробе се одржавају петком вече од 7,30 у три групе:
мали, средњи и велики.*

Учитељи српских игара:

Борис Стефанов, Савка Марјановић и Бошко Цвијетић

**Пензионери се састају сваког другог четвртка
и имају ручак у 1. по подне**

ИЗНАЈМЉИВАЊЕ САЛА

Ако желите да изнајмите велику или малу салу назовите:

Станиша Јовановић 9436 5880

**Богослужења у цркви "Свети Сава"
GREENSBOROUGH**

одржавају се сваке недеље и празника у 10. сати

**Свештеник: о. Драгомир Шиповац
9432 3048 Mobile: 0414 314 126**

Ђакон Владислав Шиповац: 0411 749 516

Председник ЦШО: Душан Шолаја: 0412 535 338

ДЕВЕТИ

САБОР СРПСКОГ ФОЛКЛОРА
У СУБОТУ ВЕЧЕ 29. СЕПТЕМБРА 2007.
са почетком у 7,30

УЧЕСТВУЈУ

“Авала” -
Greensborough

“Шумадија” -
Geelong, VIC

“Карађорђе” -
Rockbank, VIC

“Шумадија” -
Keysborough, VIC

“Коло” -
Geelong

“Равна Гора” -
Bonnyrigg, NSW

Свира оркестар са хармоникашима Мирославом
Богдановићем, Александом Стевановићем
и певачем Рајком Симићем

Богата лутрија

Улаз за одрасле \$ 10.00; за пензионере \$ 5,00

ПРОТОЂАКОН ЉУБОМИР РАНКОВИЋ

КРСНА СЛАВА

Једна од главних одлика српског Православља, за коју не зна остали хришћански свет, јесте крсна слава. Пре примања хришћанства Срби су били многобожачки народ. Поред врховног бога Перуна, кога су сви поштовали, сваки дом је имао и своје домаће божанство. По природи сентиментални и везани за домаће навике и обичаје, у сусрету са хришћанством, Срби су се најтеже одрицали тих домаћих божанстава. Мудри и практични Немањин син, Свети Сава, многобожачке кумире и идоле, заменио је великим светитељима Цркве Христове, који постадоше заштитници и помоћници српских домова, цркава и манастира, породица и племена, села и градова, па и читавих покрајина и области. Тако је настала крсна слава,

Црква је, имајући у виду практичне разлоге, саветовала и препоручивала породицама које светитеље да узимају за своју крсну славу. Бирани су велики светитељи који се празнују у јесен, зиму и пролеће, када је мање радова у њиви, пошто су Срби били народ који се бавио земљорадњом и сточарством. Поједине породице, опет, бирале су дан када ће се крстити, и светитеља који се тога дана слави, узимале за своју крсну славу.

Значај славе, Слављење крсне славе је остала једина непрекинута традиција код Срба од времена покрштавања до данас. Много је штошта промењено у народном животу и обичајима, али се слава сачувала као највећа светиња нашег народа. Србин је славио славу у најславнијим данима своје историје, али исто тако и у току петвековног робовања под Турцима. Слављена је слава у време и невреме - у рату и изгнанству, у тамници и болници, у жалости и радости, у беди и сиромаштву исто као у богатству и изобиљу. Наши војници су у јеку најжешћих битака у рову ломили бајати војници хлеб (тајин) певали тропар своје славе, палили комадић воштанице који су од куће понели, молили се Богу за помоћ и срећније дане. После II светског рата у време невиђене безбожничке и антиверске пропаганде, Срби се нису одрицали своје славе и, слободно се може

рећи, да је крсна слава сачувала православну веру и традицију у нашем народу.

Када један дом, једна породица, почиње да слави крсну славу? Слава се преносила и настављала са колена на колена са оца на сина тако, да се данас може лако закључити које су породице са истим презименима од једног претка, само по томе коју славу славе. Уколико славе исту славу онда су од истог претка, али су се током времена и расељавања удаљиле једне од других, и постале непознате .

Када отац предаје славу синовима? Уколико синови живе са оцем у једној кући, онда сви заједно славе славу. Међутим, када неко од синова заснује своју породицу, ожени се и не живи више са оцем, он треба одмах да почне да у свом дому слави крсну славу. Сасвим је погрешно, што поједини данас, не славе, зговарајући се: жив ми је отац и он слави. Значи, чим неко живи засебно и има своју породицу, дужан је да слави своју славу, јер је слава заштитник домаћег огњишта и помоћник у сваком раду, велики Божији благослов и заштитник свих укућана, нарочито деце.

Како се прима крсна слава од оца? Прве године, када син заснује самостално домаћинство, он долази код оца на славу. Кад се колач исече, отац из своје десне руке предаје сину једну четвртину колача, пољубе се, један другом честитају славу, а отац пожели сину да са својом женом и децом, будућим унуцима и потомцима, дуго у здрављу и добром расположењу слави славу. Син носи део колача кући, подели га са својом породицом, а већ наредне године почиње редовно да слави своју крсну славу.

Припреме за славу. На неколико дана пред славу, у дому у коме се слави почињу припреме како би се слава што свечаније и достојније дочекала. Кућа се распрема, чисти и сређује. Укућанима, деци нарочито, купује се понешто ново, од одела, да то “понове” на дан славе. У кући влада свечана атмосфера, ведро духовно расположење и радост у ишчекивању славе.

Свећење водице По древној и устаљеној пракси наше цркве, у време пред славу свештеник освећује водицу у домовима који славе. За освећење водице домаћица припреми следеће: једну посуду

(чинију) са водом, букет босиљка, мању свећицу, кадионицу са жаром или брикетом, тамјана и списак укућана у кући. Све се то постави на сто у соби где је славска икона, која је на источном зиду собе. Пожељно је да на обреду освећења водице буду сви укућани са домаћином. Зато свештеник, бар на дан раније, “заказује” водицу, то јест, најављује домаћину у које време тачно долази, како би сви били на окупу и молитви. У селу се обично зна кад ће у тај крај наићи свештеник, па се водица не “заказује”. Кад се водица освети, сви укућани се мало напију ове освећене водице, а од остатка се меси славски колач. Уколико се водица свети на дан славе, заједно са резањем колача, пошто се укућани по мало напију, остатак се сипа за неку калемљену воћку, или цвеће у кући.

Зашто се освећује водица у домовима за славу и Васкрс? Поред заједничких молитава и богослужења, који се обављају у храму, црква је одредила да се два пута у години одржавају обреди и молитве у домовима верника, за духовни напредак свакога дома. А то је све везано за два велика и најсвечанија дана - за славу и Васкрс. Освећењем водице и кропљењем дома, благодат Божија и свети Дух улазе у тај дом и његове житеље, и он им даје благослов и духовну снагу у њиховом свеукупном животу и раду. Молитва се приноси за напредак свих чељади у кући, и за покој душа умрлих сродника.

Позивање на славу У неким нашим крајевима, гости се на посебан начин позивају на славу. Домаћин или неко од млађих, оде у кућу онога кога жели позвати, или кога годинама позива, и уз пригодан разговор, позове пријатеља на славу. Негде се уочи славе, у куће које се позивају, шаље лепиња или мањи хлеб који се пече за славу, и на тај начин гости се позивају на славу. Негде се, опет каже: “на славу се не зове”. Исправно је и једно и друго, али добро је, на неколико дана пред славу, потсетити своје пријатеље и званице, и у знак пажње и поштовања позвати их на славу. То се данас може учинити и телефоном, мада је прикладније и учтивije то учинити лично и непосредно.

Поздрављање и дочек гостију Домаћин госте дочекује пред кућом или на прагу свог дома. Најсвечаније обучен и свечарски располежен

он госте дочекује речима: Добро дошли! Гости честитају Славу речима: Срећна слава домаћине, теби и твом дому и твојим укућанима, много година у здрављу и весељу. Домаћин одговара: Хвала добро дошли и вама нека Бог и ... (каже име славе) помогну да доста година долазите, и да славимо у здрављу и весељу. Гости улазе у кућу, и по старештву седају за сто где се обавља славски ручак, или у неку другу просторију где седе до почетка ручка.

Шта све треба припремити за славу? За славу је најважније спремити следеће: славски колач, кувано жито, црно вино и свећу.

Славски колач. На један дан уочи славе домаћица меси славски колач. Колач се меси од чистог пшеничног брашна. Тесто се закувава са водом, и додаје се мало богојављенске и освећене водице, коју је свештеник светио пред славу. Колач се украшава разним украсима од теста. На његовом централном делу и на четири стране у знаку крста одозго утискује се печат (слово) са словима ИС ХС НИ КА, што скраћено и преведено значи: Исус Христос побеђује. Сам колач симболише Христа који је хлеб живота, а вино, којим се прелива, симболише крв која је текла из Христових рана. После сечења колача, колач се исече на кришке као хлеб. Најпре домаћин и укућани узимају и једу по део колача, а остатак се поставља на трпезу.

Славска свећа За славу се купује већа свећа, по могућству од правог воска, обично дужине 50 -60 см, може и већа, или мања, зависно од прилика и могућности. Она се ставља у чирак (свећњак) и посебно украшава, Свећа се пали на дан славе, непосредно пред резање колача. Домаћин се прекрсти, помене у молитви Бога и име своје крсне славе, целива свећу и пали је шибицом. Свећа и њена светлост симболизују светлост науке Христове. Свећа гори целог дана на дан славе, а када изгори на неколико сантиметара до свећњака, свећа се гаси на следећи начин: Домаћин се прекрсти, узме чашу са вином, из ње захвати једну кафену кашичицу вина и њу излије уз фитиљ свеће која гори. Вино полако угаси свећу. Потом се свећа и чирак стављају пред икону, или на неко друго свечано место у кући, и ту стоји до следеће године, и пали се приликом заједничких кућних молитви.

Славско жито Уочи славе домаћица припрема славско жито - кољиво или панаију. Славско жито се кува од чистог и отребљеног пшеничног зрна. Један килограм или пола килограма жита (зависно од броја гостију), укува се у чистој води, затим се процеди и мало просуши. Просушено жито се, затим, меље. У самлевено жито додаје се шећер, млевени ораси, мало ванилин шећера и мало морског ораха ради лепшег укуса. То се ставља у неку плитку чинију или тацну, лепо обликује, и по површини се поспе шећером у праху или млевеним орасима.

Приликом резања славског колача, у жито се, одозго у центар, ставља мања свећица која гори док траје обред резања славског колача. По завршетку обреда жито се прелива црним вином, свећица се гаси и вади из жита, а на њено место може се ставити неки цвет - каранфил, ружа, босиљак...

Служење житом. Када се заврши резање колача и жито прелије вином, најпре се домаћин послужи житом, а затим сви укућани. Онда се служе сви гости. И како који гост долази на славу, прво се послужије славским житом. Жито обично служи домаћица или ако има девојка у кући, ћерка или унука, а може и нека девојка или млађа жена од пријатеља или комшија те куће. Жито стоји на већем послужавнику са неколико кашичица на посебној тацни, затим једна чаша са водом у коју се стављају кашичице после послужења житом. У неким крајевима уз жито ставља се и чаша са вином, али обзиром да је жито преливено вином, ова чаша вина није обавезна. Жито се служи на следећи начин: Домаћица принесе жито, гост устане, прекрсти се, окрене се домаћину и домаћици и честита славу и узима жито. После послужења опет се прекрсти и поново седне. Житом се прво служе старији па млађи. Послужавник са житом стоји поред славске свеће док траје слава. Уколико жита преостане, оно се даје деци, или се спрема деци присутних гостију. Познато је да деца воле славско жито због његовог лепог укуса.

Славско жито се кува и приноси у славу Божију, у част светитеља који се слави, за здравље и напредак дома и његових укућана, као и за покој душа свих предака у том дому. Пшенично зрно у

хришћанству је символ вечног живота - смрти и васкрсења. Јер када се сеје оно умире и клија, али из њега се рађа нови живот који доноси стоструки род.

Жито се спрема за све славе овде посебно наглашавамо да се жито припрема за све славе. Нажалост, има у неким крајевима погрешна навика да се жито не спрема за Аранђеловдан, Гавриловдан и светог Илију, јер ти свеци су “живи”, како кажу у тим крајевима. Пре свега сви свеци су живи и од Бога прослављени. Значи, за све славе треба спремати жито. Наши манастири и цркве који славе светог Архангела Михаила или светог Илију, припремају жито и то мора бити пример како треба радити, јер се традиција и обичаји у цркви чувају неповређени. Неприпремање жита, и поред упозорења цркве, може се у том случају сматрати чак и грехом.

Обред резања славског колача и освећења славског жита. Колач и жито се на дан славе доносе у цркву на освећење. У поједине домове уколико свештеник може да стигне, а који то изричито желе, долази свештеник и у њима освећује жито и реже славски колач. Када свештеник изреже колач и прелије вином, онда сви укућани на челу са домаћином учествују у окретању славског колача уз певање црквених песама. Онда свештеник ломи колач са домаћином. Ако се колач окреће и ломи ван стола, домаћица на под простере мањи бели чаршав или већу салвету да би се покупиле мрве од колача, јер би био грех да падну на под куда се газе ногама.

“Дизање славе” У неким крајевима се само носи жито у цркву на освећење, а домаћин реже и ломи колач код куће са својим укућанима и пријатељима. Тај својеврсни народни свештени обред се у народу назива “дизање славе”. Он се врши на следећи начин:

Сви присутни се окупе око стола на коме је славски колач, жито, свећа и вино у чаши, мушкарци поскидају капе, и устану. Домаћин се прекрсти, помене Бога и светитеља кога слави, целива славску свећу и упали је. Онда “долибаша” (гост који стоји у предњем челу, обично старији и отменији гост), прекрсти се, окади икону, колач, жито, свећу и домаћина, предаје му кадионицу, који окади све присутне који се како кога кади клањају и побожно крсте. Долибаша, затим, у дубокој

побожности, и домаћинској озбиљности, редом изговара “дизање славе”:

“У име Оца и Сина и Светога Духа.

- Оче наш, који си на небесима, да се свети име Твоје, да дође царство Твоје, да буде воља Твоја, и на земљи као што је на небу; хлеб наш насушни дај нам данас, и опрости нам дугове наше, као што ми опраштамо дужницима нашим; и не уведи нас у искушење, но избави нас од зла.

- Састали смо се, браћо и сестре, да се сетимо тврде славе часне и небесне: Господа Бога, свете Живоначалне, Једносушне и Неразделне Тројице: Оца и Сина и Светога Духа, Највећег Имена и славе која може да поможе.

- Молимо се Светој Живоначалној Тројици: Ово да кажемо за Благог Христа и Часног Крста: Благог Христа кога верујемо и Часног Крста којим се крстимо, да се Часним Крстом прекрстимо и Господу Хисту замолимо. Господе Христе и Часни Крсте помозите нама молимо се вама.

- Да се замолимо и поклонимо Пресветој Богородици, Хришћанској заштитници; ми се молимо њој, а она сину свом Исусу Христу, за све православне хришћане широм целог света, а нарочито за нас и, нашег домаћина.

- Како рекосмо добро рекосмо; ово да кажемо за два дана одабрана, Свете Петке и Свете Недеље. Свете Петке Христова Распећа и Недеље Христова Васкрсења, који нама често долазе. Ми се њима молимо и поклањамо. Света Петко и Света Недељо, помозите нама и нашем домаћину.

- Ово да кажемо за свију лепих крсних хришћанских имена које православни хришћани славе од истока до запада и од севера до југа. Ако их не можемо све по реду побројити, који је млађи који старији, можемо им се свима помолити и поклонити: Господе Христе и сва лепа крсна хришћанска имена, помозите нама и нашем домаћину.

- Молисмо се свима лепим крсним хришћанским именима и помоће ако Бог да, ово да речемо за домаћина славе (овде поменути славу која се тога дана слави) кога наш домаћин слави и служи свећом и литурђијом, њега свети (опет рећи име славе) даровао сваким добрим благом и даром.

- Ово да кажемо за три Божија мира без којих се не може: белице пшенице, винове лозице и пчелице. Да нам роди у пољу белица пшеница, у брду винова лозица, да се ројчи и паројчи пчелица, мушке и женске главе које о њима радиле живе и здраве биле.

- Како рекосмо добро, рекосмо. Ово да кажемо за колача и ломача, Колач ломити Богу се молити и од Бога свако добро добити”.

У селима се додаје још и ово: “Домаћине сеци колач; срећан ти био орач и копач!” и “Влат к’о у долибаше врат”.

Ову дивну народну молитву, која се изговара приликом резања славског колача, у ваљевском крају, забележио је прота Живко Тодоровић, свештеник лелићски и ваљевски. На исти начин може се ломити колач у целом нашем народу, тамо где свештеник није у стању да стигне.

Резање колача. Док долибаша изговара ову молитву, присутни гости стоје и крсте се заједно са долибашом при завршетку сваког одељка молитве. Кад се заврши молитва домаћин узима колач, пресече га унакрст (крстообразно) одоздо и онда са једним од гостију, који стоје уз долибашу, обично то буде најстарији, најдражи гост или пријатељ, сродник или комшија, ломи колач на следећи начин: “Долибаша” вином прелије центар колача. Домаћин и гост окрећу колач, онда сркну мало вина са колача, најпре домаћин а онда његов гост, пољубе се и кажу: “Христос!” Онда долибаша прелије вином центар колача и два печата, лево и десно. Домаћин и гост окрећу колач, онда стану, затим гост, па домаћин, сркну са преливена три печата и говоре: “Христос, посредје нас!” Поново окрећу колач, а долибаша прелије сад поново колач, почев од централног печата крстообразно сва четири слова (печата). Домаћин и гост сркну вино са печата, целивају се и говоре: “Христос, посредје нас, на векове амин, и догодине у здрављу и весељу.” Гости сви говоре: амин, Боже дај. Онда

леме колач. Кад се колач изломи, гост део колача из леве руке спушта на сто поред свеће и жита, а четвртину колача из десне руке подиже високо, благосиља и предаје домаћици. У неким крајевима, домаћица приноси сито покривено белим пешкиром или салветом у којој се налази дар за долибашу и госта који је ломио колач. Гост спушта четвртину колача у сито и говори: Влат к'о у долибаше врат. Домаћица дарива долибашу и госта, обично јабуком, неким слаткишом, чарапама или неким другим прикладним поклоном.

За то време гости стоје, онда се послужују житом које је освећено у цркви. У неким крајевима гости се служе и вином. Вино се сипа у чашу, па најпре домаћин, пошто се прекрсти, помене Бога и светитеља кога слави, отпије један гутљај. Онда се сви на исти начин послуже по старештву, од најстаријих до најмлађих. Кад се деца служе, њима долибаша досипа вино у чашу “да порасту”. За то време домаћица исече колач, доноси га на трпезу и сви прво узимају кришку хлеба од колача, и почиње славски ручак. У току славског ручка, у неким крајевима, долибаша и домаћин измењују здравице.

Да напоменемо, да посебно служење са вином за славу није обавезно, јер су и колач и жито преливени вином. Вино, иначе, симболизује благодат и силу Духа Светога који све освећује, а такође симболише невину крв Христову која је текла из његових рана на крсту.

Домаћиново дворење славе У нашем народу сачуван је један леп обичај, дворење славе. Наиме, домаћин, на дан славе, обучен у свечано одело, гологлав, ведар и расположен, дочекује госте и цео дан не седа док свећа гори. Не седа из поштовања према светитељу кога тога дана слави, и који је главни гост у његовој кући, и он стоји пред њим као у цркви на молитви. Уколико је домаћин у старијим годинама, и физички није у стању да престоји цео дан, по његовом допуштењу славу двори неко од млађих мушкараца, син или унук. Он уједно брине о послужењу и распореду гостију и о свему што доприноси да се гости осећају пријатно и расположено. Домаћин на исти начин испраћа госте, са жељом да се догодине опет састану у још бољем здрављу и расположењу.

Посне славе Овде ваља упозорити на још један погубан и штетан обичај, који се полако из неупућености у неким нашим крајевима, увлачи у наш народ. Наиме, када нека слава падне уз пост, или у среду или петак, на пример Никољдан који је увек у Божићном посту, тај дан се обавезно пости, без обзира да ли породица из неких разлога не пости тај пост. Спремати мрсну храну за славу је велики и погубни грех ако је пост. Боље је не славити, него правити јавну саблазан и наводити на грех друге (госте) да мрсе на велики празник у време када црква наређује пост. Погрешно је, како то неки чине, на дан славе када је пост, “приказати” на трпези мало рибе и посне хране, а после постављати и служити мрсну храну. То је својеврсно лицемерје, и није достојно хришћанина, Србина и православца, погово када се зна да се може чак лепше и јефтиније припремити ручак од рибе и посне хране. Постоји, чак и кувар са рецептима за припремање посних јела, кога би требало да користе домаћице које припремају посну славу.

ПОСЕТА ОТАЏБИНИ

Узело ми је 30 година да први пут посјетим отаџбину, а ево за 6 година то учиних већ трећи пут. Како сам старији све ме нешто вуче родном крају, иако сам тамо већи странац него у Мелбурну. Замислите, Невесиње мала варош гдје свак сваког познаје, њиме могу шетати уздуж и попримеко а да немам с киме кафу попити ни за здравље се питати. Срећом, у исто вријеме је био на одмору и Ратко Гудељ са супругом Надом, па би се сваки пут срили и уз кафицу попричали. А нема више ни праве кафе. Сви праве некакав “еспreso”. На Преображеније смо дошли на Луг тзв “Невесињску олимпијаду”, гдје се скупило неколико хиљада особа, и опет никога познатог. Захваљујући Ратку срео сам се са првом родицом. Ето то је резултат толиког отсуства.

Додуше, посјетио сам родбину код њихових кућа, а пронашао и нову. Једино је био велики проблем - преноћиште.

Интересантно је да сам се у једном кафићу срео са сестром Пени Ковачевић, која је упознавала мужеву родбину у Србији и Невесињу.

Са једног од више сусрета са Ратком и Надом Гудељ

Овај пут је наша кућна трагедија спречила да мало више обилазим, тако да сам скоро све вријеме провео у Херцеговини. Одлазио сам у цркву у Невесињу и Билећи. Народа буде на служби прилично доста. Једино ми је било необично како служе Св. литургију. У шали сам говорио школском другу у Билећи, да ја можда не бих знао да служим. Како чујем, тамо сваки владика носи неки свој правилник.

Био сам на св. Илију на црквеној слави у једном селу. Некада се ту скупљало на хиљаде, а сад је спало на педесетак. На дан св. Пантелејмона отишао сам цркви код Требиња. Увече се скупила маса

БРАЧНИ ПАР ЗА УТЛЕД: Ристо и Милена Лечић имају ОСМЕРО ДЈЕЦЕ

народа. Шатори, пјесма и галама. Народ и увече свраће у цркву, која је давно прављена и плочом покривена.

Требала је моја генерација из Богословије да има годишњи састанак у Игалу 3. септембра, али ја сам већ био овдје.

ВИДОВДАНСКА АКАДЕМИЈА

Ове године Помен и Академија су одржани у недељу 1. јула 2007. Скупио се приличан број народа, рачунам око 200. После свете литургије уз упаљене воштанице о. Драгомир са Ђаконом Владиславом одслужили су парастос свим витезовима изгинулим на бранику вјере и нације од Косова до данас.

Народ у цркви за време Видовданског парастоса

Водитељи Ф Г “Авала” Жељко и Олга Симић

Послужење са житом, погачом и ракијом било је у великој сали. И, после благослова, сестре су послужиле укусан посни ручак.

Програмом Академије је руководио г. Жељко Симић. Предавање о Видовдану одржао је надлежни парох о. Драгомир Шиповац, а затим је настављено са рецитацијама и наступом мале и средње фолклорне групе.

Драгана Марић, Марко Касековић, Младен
Божић, Биљана и Дијана Марић са
кореографом Ализабет Стефанов

Александра Симић и
Габриела Стефанов

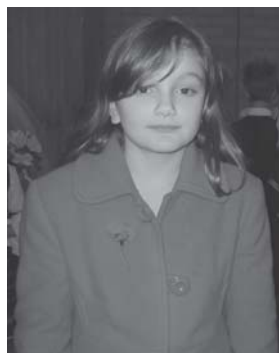

Ксенија Симић

Александар Митић

Средња ФГ "Авала"
за време наступа

Сара Лончаревић

Сања Буцало

Николина Кајтаз

Мала фолклорна група "Авала" са кореографом Елизабет Стефанов и вођама Жељком и Олгом Симић

Кореограф средње
ФГ "Авала" Савка
Марјановић

Десно: Део сестара
које су се бринуле
око ручка: Верица
Стојановић, Милка
Лукић, Љубица
Талијан и Анђелија
Чубрило.

Деца недељне школе певају “Ој Косово, Косово”: Милан Андрејић, Кристина Суботић, Младена Митић, Наталија Чонић, Ксенија Симић, Андреа Стојановић, Сања Буцало, Николина Кајгаз, Невена Андрејић, Драгана Бјелановић и Милена Андрић

Средња Ф Г “Авала” са кореографом и вођом: Емилија Стојановић, Саманта Јовановић, Стефанија Челебићанин, Александар Суботић, Тијана Стојановић, Сања Буцало и Ксенија Симић СТОЈЕ: Стеван Зарић, Драгана Бјелановић, Николина

ПРИЛОЗИ КОЛУ СРПСКИХ СЕСТАРА

- * Стојана Harris, приложила 40 литара уља у вредности од \$ 40,00
- * Вера Кљајић, поклонила Колу 3000 салвета, вредности \$ 22,00
- * Љубица Чубрило, приложила \$ 20,00
- * Евица Пантић, поклонила 15 кг шећера, у вредности од \$ 15,00
- * **Смиља Марјановић и Анђелија Чубрило су се обавезале да ће снабдевати цркву са цвећем о свом трошку током целе године.**

ВЕНЧАЊЕ АЛЕКСАНДРА И РАДМИЛЕ

Александар Шолаја и његова изабраница Радмила Михајловић венчали су се у нашој цркви 15. јула 2007. Веселе младенце видимо на слици узетој после венчања са протом, мајком и ујаком.

СА СЛАВЕ КОЛА СРПСКИХ СЕСТАРА

Сестре су прославиле крсну славу у недељу 29. јула 2007. Пошто је наш свештеник био на одсуству, замењивао га је прота Милан Милутиновић. Домаћица славе била је сестра Милка Вигњевић.

СЕСТРЕ У КУХИЊИ: Милка Поповић, Љубица Талијан, Драгица Кешић, Анђелија Чубрило, Драгица Оклобција, Радмила Оклобција, Јека Обрадов, Верица Стојановић, Милка Лукић и чучи Љубинка Седларевић

ПРИЛОЗИ ЗА СЛАВУ К.С.С. “ОГЊЕНА МАРИЈА”

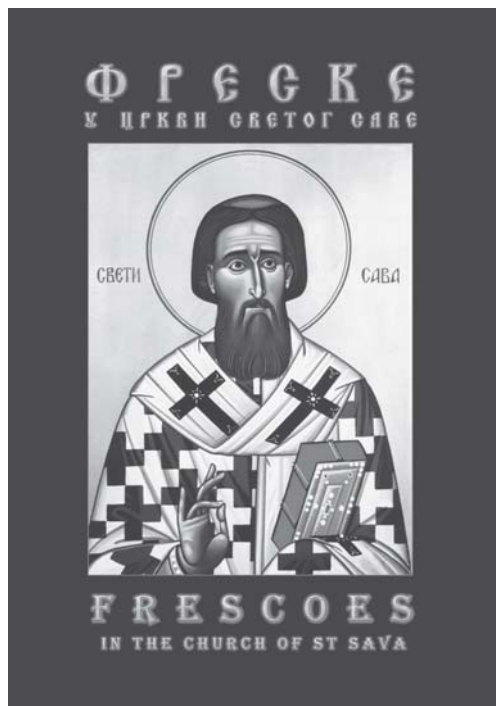
29. ЈУЛА 2007.

Пера Јевтић	10	М и С Николић-Дербогосијан	50
Размовски Ж	50	Н Стојановић	10
Мирко Љепојевић	10	С Стојановић	10
Милан и Мира Јеврић	40	Стеван Овука	30
Милка Дамјанац	30	Нада Стамболија	20
Нада Лазић	20	Вера Михајловић	10
ЦШО Wodonga	150	Слободанка и Аца	20
ЦШО Yallourn	50	Маријић	20
КСС Brunswick	50	Добрила Бетковић	20
Милка Вигњевић	500	Јован и Гордана Марић	20
Светлана и Зоран Ђурић	20	Рада Стефановић	10
Вера Кљајић	20	Елизабет Стефанов	50
Спасенија	10	Стоја и Раде Чулић	50
Радомирка Гашић	20	Думовић	20
Ранко Мајуновић	20	Михајло Ковачевић	20
Бјелановић	30	Радован Дамјанац	20
Ранковић	20	Соћа и Радина	30
Лазар и Вука Јузбашић	40	породица Терзић	50
Јово Бараћ	25	Живка Тодоровић	20
Миле и Мила Илић	20	Бранка Лукић	20
Жарко и Мица	20	Саво Савић	30
Ј. Вигњевић	10	Мира Николић	10
Петар Лалић	20	Душан и Бранка	20
Мара Кнежевић	10	Слободан Пантић	20
Живана Маринковић	30	Јасмина Радуловић	20
М. и Б. Буквић	40	Стојанка Сворцан	10
Никола Вујанић	20	породица Касемовић	50
Раде Оклобција	20	Александар Лукић	10
Марко Бањанин	20	Бранко Живковић	10
Весна Ковач	20	Каролина	25
Раде и Коса	20	Видоје Обрадовић	10
Станиша Јовановић	20	Бранко Дидић	20
породица Вековић	50	В. Радовановић	30
Мићо Кулинчевић	20	Драгица Јелић	10
Драган Пиргић	30	Наталија Рупар	20
породица Радовановић	40	Новак Гламочек	20
Славиша Илић	20	Вера Илић	20
Лазар Марјановић	20	Миле и Мира Косановић	20
Д. Булатовић	10	Витомир обрадов	20

Вагић	20	Саво и Лепа Лончаревић	20
Лука Драгојло	20	Лука и Јованка Ниновић	20
Војна Триван	10	Марица Цвијановић	10
Бранко Момчиловић	20	Савета и Ђорђе Рашић	20
Милан Штета	20	Љубо Наградић	10
М. Поповић	20	Мирко Томашевић	50
Радисав Живановић	50	Милош Вујатов	10
Зоран Лакић	50	Тома Бањанин	20
Драгољуб Рајић	10	Мишо Будеша	40
Миле и Соња Вигњевић	50	Радена Буцало	50
Мирко Бркић	20	Александар Момчиловић	60
Кова Ковачевић	10	Милованка Новаковић	10
Н Јанковић	10	Борка Миленковић	10
Олга Симић	20	Госпава Магазин	20
нечитко име	30	Невенка Килибарда	10
Милева Дрљача	20	Петар и Марица Павловић	40
Тоза Младеновић	20	Славица и Пера	30
Данка и Џек	20	А и З Бачаванин	20
Дара и Бранко Лукић	30	М и В Вучуровић	20
Ковиљка Марић	20	Зарић	20
Недељко Божић	10	Станомир Зекановић	10
Драгица Радић	10	З С Л Е Лончаревић	20
Нада Тешовић	10	Миколај и Елизабета	50
Милованка Новаковић	10	КСС Ст Албанс	50
Милица и Мијо Петровић	20	Љубиша Јанковић	50
Боро Андрић	20	Илија Чубрило	20
Стојанка	10	Мијо Талијан	10
Бати и Биља Љиљак	40	Милоје Терзић	20
КССFrenkston	50	Живорад Милошевић	20
Ратко Вујовић	30	Никола и Гордана Радошевић	50
Миља Новаковић	10	Споменка Кајтаз	20
Раде и Милосава Лазић	20	Данило Булатовић	15

ПРИЛОЗИ У НАМИРНИЦАМА ОД СЕСТАРА ЗА СЛАВУ

Милка Лукић	10 кг лука	Драган Савић	оправио машину за
Верица Стојановић	10 кг пиринча		резање купуса
Даница Ђурковић	60 кг кромпира	Драгица Кешић, Анђелија Чубрило и	
Стојана Harris-Вековић	\$75 за рекламу	Верица Стојановић	
Зора Радовановић	\$ 100		Цвеће за цркву и
Милка Поповић и Евица Пантић			салу
	5 кг шницли	Мила и Вера Кљајић	
Милка Вигњевић	пиће за поч. сто		Два бурета за купус
	и материјал за пите		

Ана и покојни Владимир Бошњак
Средином јуна, Ана је посетила
гроб свог мужа у манстирском
гробљу-Elaine, па је том приликом
приложила \$ 10.000 да се наместе
монашке ћелије.

ВЕЛИКИ ДОБРОТВОРИ

Као што смо већ најавили,
штампали смо књигу са
свим фрескама у нашој
цркви. Био је то прилично
велики подухват, а осим тога
и велики трошак.

Приликом давања 40-то
дневног парастоса покојном
Владимиру Бошњак, све-
штеник се обратио његовој
супрузи Ани и питао је да ли
би вољна била да плати
штампање фресака. Одго-
ворила је: “Врло радо, али
мораћете причекати док
кућу продам”.

Књиге су стигле на Велики
четвртак. Ускоро је стигао и
чек од госпође Ане Бошњак
од \$ 10.000. Скоро две
хиљаде више него су књиге
коштале.

Ускоро после свештеника је
позвала госпођа Ана да види
је ли чек стигао, а онда рече
свештенику да ће и њему
послати нешто. И заиста,
деси се што се ретко дешава:
Ана је послала о. Драгомиру
чек од \$ 5.000.

ПОЛАКО СЕ РАДИ

Почетком маја је изливена бетонска плоча за предворје позади сале, пред улазом у кухињу. Разлог је, као што смо раније навели, да се заустави излазак буке из велике сале према комшијама. Узело је два месеца да се нађу зидари, тако да је коначно стигао Маринко Крпић са још једним зидаром и аргатом и завршили зидање за два дана. Затим је Драган Пиргић поставио греде за кров, покрио и онда врата поставио.

Током августа месеца постављен је кров, па гипсане табле на плафон и врта. Драгану је доста помогао Видоје Обрадовић, као и Вотимир Обрадов, да би им се у суботу 8. септембра прискочио и Илија Чубрило, те су излили и бетонски улаз.

Простор поред пекаре - за пушаче

ОМАЛТЕРИСАНА БИНА

Већ дуги низ година сваком посетиоцу бодe очи гола цигла на бини. Посебно откако су прошле године зазидане вентилације. Пре два месеца на седници је задужен Жељко Симић да организује наше парохијане који се баве фасадама.

У суботу 2. септембра рано ујутру је стигла моба. И док се јагње испекло, мајстори су завршили оно шта су наумили. Бина је са светри стана омалтерисана. Председник г. Душан Шолаја је финирао фарбом.

Блако Бошњак

Видоја Зекановић и браћа
Драгомир и Радомир Јосиповић

(ЛЕВО): Мишо Будеша сече брадвом јањетину.
Додуше, пре тога је мешао малтер мајсторима и
носио на бину

Марић, Милка Поповић, Недељко Божић, Радован Дамјанац, Манојло Поповић и
Никола Бараћ

СПАСОЈЕ ЦВИКИЋ

У недељу вече, 24. јуна престало је куца племенито срце нашег старог члана Спасоја Цвикића. Недељу дана раније напунио је 88 година живота.

Тежак је био животни пут покојног Спасоја, али увек је задржао искру разума и ведрине, увек гледајући да ће сутра бити боље.

Задње петнаестак година провео је у друштву породице Ђурчија, која га је примила као најрођенијег, а и он њих.

Опело је одржано у цркви Свети Сава, где је свештеник истакао његове заслуге. Тако, доста је радио и прилагао док се градила црквена сала. После, кад се радила парохијска кућа, Спасоје је скоро сам урадио цео “fixing”: поставио врата, лајсне, ормаре и друго што се тиче дрвенарије.

Покојни Спасоје је сахрањен на гробљу у Van Yeon, испраћен од великог броја пријатеља, кумова и познаника. Потом је породица Ђурчија приредила даћу у црквеној сали.

Нема много људи “кова” покојног Спасоја Цвикића. Био је вредан, скроман, поштован и цењен од свих који су се макар једном са њим срели.

Нека му је покој души!

о. Драгомир

Спасоје ради на парохијској кући

ЗОРКА ШИПОВАЦ

У ноћи између 25. и 26. августа 2007. године трагично је изгубила живот у својој кући, старица од 80 година, Зорка Шиповац.

Рођена је у селу Залужју код Невесиња на дан Светог Саве 1927. Са мужем Максимом изродила је четири сина: Драгомира, Анђелка, Недељка и Николу. Прошла је све страхоте Другог светског рата и послератну страховладу и сиромаштину, али је увек у њој тињала нада да ће Бог дати боље.

Пошто јој је муж Максим већ радио у Аустрији, то одлуче да се породично доселе у Аустралију 1970. Радиле су тешко, али се труд исплатио, тако да су после двије године купили кућу у насељу Mulgrave, предграђу Мелбурна. Пошто су Максим и Зорка били најстарији у тој генерацији досељеника, то је њихова кућа била центар за окупљање.

Вријеме је пролазило, па је синове поженила и унучад дочекала, њих укупно 11 и на крају и једну праунуку. Најстарији син Драгомир је примио свештенички чин и одселио се из куће, а затим и остали. Никола је чак одселио у Аделаид, пошто је завршио полицијску академију.

Радост и весеље је наслиједила туга и жалост. Прије 22 године изгубила је мужа, затим снају и сина Анђелка. Све је то баба Зорка издржала.

Опијело покојној Зорки је обављено у цркви Светог Саве - Greensborough, које су служили следећи свештеници: Милан Милутиновић, Лазар Царан, Илија Дагосављевић, Ђуро Ђурђевић, Мирослав Поповић, Душан Ракић, Борислав Петровић, Недељко Милановић и Момчило Вукша. Сахрањена је у спрингвалском гробљу са мужем и сином, а затим је подушје приређено у црквеној сали у Keysborough.

Нека би јој Господ подарио души рајско насеље.

ЗАХВАЛНИЦА

Поводом мученичке смрти мајке Зорке, на овај начин желим да одам захвалност свима који нам у тузи изјавише саучешће и дођоше да је достојанствено испратимо и Богу се помолимо: Њ П Епископу Г. Иринеју, браћи свештеницима широм Аустралије, ЦШО “Свети Сава” и “Св. Архијакон Стефан”, као и сваком појединцу.

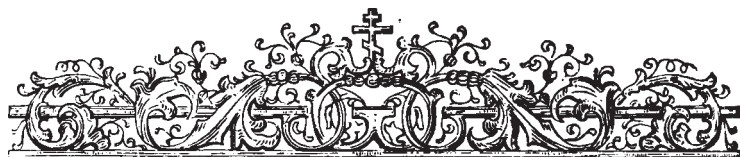
ПРИЛОЗИ ЦРКВИ

ОД 10 ЈУНА - 9. СЕПТЕМБРА 2007

Ненад Глигоревић	30	Добривоје Ђерић	20
Мара Глигоревић	30	Даница Бабић	10
Обрад Глигоревић	30	Драгољуб Рушчуклић	10
Манда Церовац	20	Ксенија Симић	10
Неђо Килибарда	20	Весна Бошњак	20
Маринко Крпић	20	Жика и Љубинка +Радомир	50
Перо и Станојка	100	Јелена и Урош Калем	20
фамилија Божић ББЦЕ	70	Зора Живак	20
Милка Грмуша	50	Слободан Вучковић	10
Божо Живак	20	Драгомир Кајгаз	20
Горица и Јелена Аврамовић	10	Станимир Јовановић	50
Тихомир Глигоревић	20	Богдан Јовановић NSW	30
Предраг Глигоревић	10	породица Вујиновић	50
Слободанка Глигоревић	10	Милутин Јованов	10
Радомир Глигоревић	10	Ранка Драгић + Милуша	30
Фамилија Андрић	20	Миодраг и Анђа Марковић	20
породица Буцало	30	Дамир и Драгиња Јованов	10
Снежана Д и Мира Николић	20	Татјана и Давид Ађиус	10
фамилија Магазин	20	Ентија и Христос Зоитсас	10
Славен и Зоран Скочајић	20	Илија и Анђелија Чубрило *Зорка	20
Петар Вукотић	20	породица Милосављевић	50
Љубица Зубић	20	Богдан Гутић	20
Вуле Богуновић	50	Жарко и Невенка Грмуша	50
Влајко Бошњак	30	Ђорђо Кешић	20
Милован Михајловић	20	Вида Шиповац	50
Самојко Мирковић +Драган	50	Петар и Милка Дамјанац	50
Зоран Мирковић +Драган	20	Петар Јовић	20
Драган и Драгана +Драган	20	Јово Живак	20
Раде Чулић	20	Стефан Глигоревић	10
Видоја Зекановић	10	Лука Глигоревић	10
Зорка Зекановић	20	Брано Вујичић	50
Гордана и Зоран Милисављевић	50	Свето и Сава Драговић	20
Станомир Бутина	20	Лазар Русић	50
Перса Бутина	10	Мирко и Анђелка Грмуша	50
Звездана Бутина	5	фамилија Грмуша	50
Лука Зекановић	20	фамилија Бутин	20
фамилија Стојаковић	20	Момир и Милка Кујовић	50
Љубомир Стевановић	50		

ПРИЛОЗИ ЗА СВЕТОСАВНИК

Веселин Сворцан	100	Раде Чулић	30
Војна Триван	10	Станиша Јовановић	20
Драган Глоговац	100	Жарко и Невенка Грмуша	20

ПРИЛОЗИ ЗА КУД “АБРАШЕВИЋ”

А Момчиловић	20	В Бараћ	20	В Орловић	20
Војна Триван	10	Кети	10	Горан и Снежана	20
Раде Оклобџија	20	Смиља	10	Борис и Ненад	30
С Стојановић	10	Даница	20	С Јаковљевић	10
М Андрејић	20	Ђирић	20	Илија	10
З Ђурковић	20	Јовановић	20	Ђорић	20
Д Божић	10	Цвита	10	Лозановски	20
Вујиновић	40	Пелка	10	Р Лазић	20
Илија Чубрило	20	Илијана	10	Петровић	20
М. Мара	20	Драган	10	Мајуновић	20
Љубо Наградић	20	Јузбашић	20	Аврамовић	10
Драган Пиргић	10	М Косановић	10	Ђуркић	10
Станиша	10	С Трукуља	20	Маја	30
К Марић	10	Л Марјановић	10	Плетикапа	10
Иванка	10	В Ј Обрадов	20	Софија	10
Жељко Симић	20	баба Нада	10	Евица	10
Нино	10	Олга Симић	20	Стефановић	20
Аца и Дана	20	М Вековић	20	Јасмина	10
Д Савић	10	С Harris	20	Бјелановић	20
Пауновић	50	Касемовић	20	Анђелка	20
Буцало	30	Нишлија	20	Н Гавриловић	10
Лончаревић	20	М Талијан	10	М Будеша	10
Ракић	20	поп Милан	20	Ђаковић	20
Кешић	20	М Поповић	10	Шолаја	20
Андрић	10	П Јевтовић	10	Р Бошњак	30
Челебићанин	20	Г Марић	10	Милован	30

СЛОБОДНО МЕСТО ЗА ОГЛАС

Цена \$ 25.00 по броју или \$ 100.00 за годину

Веселин
Сворцан
0412-110 432

**За све ваше купопродајне потребе
позовите вашег агента Веселина**

Радимо 7 дана у недељи

Chesterton & Co

REAL ESTATE

Stables Shopping Centre, Childs Rd. MILL PARK

Call

9436 6622

JENSEN FUNERALS

Traditional Serbian Funerals

24 Hours All Suburbs 9480 1477

Preston

Cnr Bruce&Mary Streets

St Albans

Cnr Arthur Street & Victoria Crescent

ПОПРАВЉАМ МАШИНЕ ЗА КОШЕЊЕ ТРАВЕ

Четворотактне као и Двотактне, wipper snippers & brushcutters

ПРОДАЈЕМ ПОЛОВНЕ КОСАЧИЦЕ

Назовите Марка Зечевића на телефон: 9457 6443

Багер са гуменим гусеницама

- TIPPER & EXCAVATON HIRE - EARTH MOVING
- FOUNDATIONS - CONCRETE BREAKER - TOP SOIL SUPPLY

Ако вам треба багер или камион или обадвоје назовите:

ИЛИЈА: 0402 452 206 или СТЕВО: 0417 507 752

TAXATION

Public Accountant - Registered Tax Agent

I spuavamo sve vrste poreza. ^ek dobi jete za 14 dana.

588. Plenty Rd. PRESTON, VIC. 3072

Милан Вековић - Tel : 9478 1915

CONCRETE

Мајстор за све врсте бетонских радова

Вуле Богуновић

Tel: 9434 5190 - Mobilni: 0408-365 214

BEOGRAD

Online

www.beograd.com.au

* BOOKS	* КЊИГЕ
* CD'S	* ЦД
* MOVIES	* ФИЛМОВИ

Nina i Vole Petrovi }

Shop7, Dandenong Arcade
236 Lonsdale St.

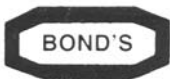
DANDENONG, VIC 3175

Phone: (03) 9793 9755

157 Gertude St.

FITZROY, VIC 3065

Phone: (03) 9419 2266

BONDS SCREENS & DOORS
Pty. Ltd.

Suppliers and Installers of:

- *SECURITY DOORS HINGED & SLIDING *SECURITY WINDOW GRILLS
*FLY SCREENS *PORCH ENCLOSURES *ROLLER SHUTTERS

NI KOLA I VAN^EVI] : Phone: 9350 7350; Mobile: 0408 159 912

1/26-28 Norfolk Court, Coburg, Vic. 3058

R & D FENCING & SUPPLIES

ABN 16 447 834

Pailing Fencing, Picket Fencing & Gates

Рагенко Суботић Phone: (03) 9436 4073

Mobile: 0402 216 821

SVETOSAVNIK

ST SAVA PUBLICATION

212 Diamond Creek Rd, GREENSBOROUGH, VIC 3088

Успомена са Видовданске академије 1. јула 2007.
Весна Бошњак и Милена Андрић пред наступ.

Деца фолклорне група “Авала” очекују вас и ове
године за Сабор фолклора.